

РЕШЕНИЕ

№ 3753

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3422** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ч. С. К., чрез адв.М., срещу решение от 07.02.2023г., постановено по НАХД № 14337/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 112 с-в, с което е потвърдено НП № 22-4332-020445/12.10.2022г., издадено от началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) към отдел „Пътна полиция“ (ОПП), с което на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.20, ал.1 от с.з. и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП - глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 м.

Касаторът обжалва така постановеното решение на СРС с доводи за необоснованост и неправилност на изводите на съда. Твърди, че вината му не е доказана по несъмнен начин и следователно не може да бъде държан отговорен за нещо, което не е извършил. Посочва редица несъответствия в твърденията на разпитаните в производството пред районния съд свидетели. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на издаденото НП. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) - отдел „Пътна полиция, редовно призован, не се явява, не се представлява и не взема

становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана, а решението на районния съд за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

АУАН №021930/15.09.22г. е съставен против касатора за установяване на административни нарушения на ЗДвП - на чл. 20, ал. 1 и на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП. Същият е връчен срещу подпис на К. в деня на съставянето му - 15.09.2022 г. Въз основа на констатациите в АУАН, административно наказващият орган е издал процесното НП с № 22-4332-020445/12.10.2022 г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Ч. С. К., с ЕГН [ЕГН], са наложени две административни наказания, както следва:

1. За извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 20 лева;
2. За извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 100 лева, както и наказание лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд, направени след анализ на писмените доказателства представени с административната преписка и събраните в хода на съдебното следствие, в това число показанията на свидетелите Д., С., К., П. и Х..

СРС е възприел следната фактическа обстановка, а именно: на 12.07.2022г., около 17:35 часа, свидетелят П. П. паркирал автомобила си БМВ Х5, с рег. [рег.номер на МПС], в гр. С., в лявата страна на [улица], пред блок № 262, където същият имал магазин. П. останал в автомобила си, а около 17:40 часа, по същата [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]преминал Ч. К., който управлявал лек автомобил „Нисан К.“, с рег. [рег.номер на МПС]. При преминаването покрай автомобила на П., К. не осъществил пълен контрол над автомобила, който управлявал, вследствие на което ударил с огледалото на лекия автомобил „Нисан К.“ дясното странично огледало на паркирания автомобил БМВ Х5. След осъществения физически контакт между двата автомобила, К. не спрял на мястото на инцидента, а продължил да се движи в указаната посока на движение към „Цариградски комплекс“. П. веднага излязъл от автомобила си и догонил лекия автомобил „Нисан“, като съобщил на К., че му е ударил огледалото. К. се върнал на мястото на произшествието, при което решил, че по огледалото няма щети, както и че целта е да бъде изнудван за пари, след което си тръгнал от мястото на инцидента, като не съобщил за него на компетентните органи. П. обаче запомнил регистрационния му номер. На мястото на инцидента е извикан екип на пътна полиция, като това били свидетелите Е. К. и К. С.. При пристигането си на място те заварили само водача на лекия автомобил БМВ, който помолили да попълни декларация, в която да опише събитията, изготвили скица на ПТП, както и констативен протокол за същото, в който отбелязали, че се забелязват щети по дясното странично огледало на автомобила на П., а последният съобщил на пристигналите полицейски служители и регистрационният номер на автомобила, чийто водач е причинил процесното ПТП.

В оспореното решение от правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени в

предвидената от закона писмена форма и от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия. Приел е за доказано, че К. е причинил процесното ПТП, като причината за това е, че не е упражнил достатъчен контрол върху МПС, което е управлявал-нарушението на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Съдът е намерил, че това нарушение е осъществено при форма на вината непредпазливост, тъй като деецът не е предвиждал обществено опасните последици на деянието му, но е могъл и е бил длъжен да го стори, както и че наказанието за него е наложено по законоустановения ред, а определеното наказание „глоба“, в размер на 20 лева, е законосъобразно.

По отношение на второто нарушение съдът е преценил, че в случая не е спазена нормата на чл. 123, ал. 1 ЗДвП, предвиждаща „водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания“. В настоящия случай безспорно е установено, че ПТП е налице, че виновен за него е К., че последният се е върнал на мястото на възникването му, след което своеволно е напуснал, без да уведоми службата за контрол. Всички елементи от състава на нарушението са налице, поради което АНО правилно е ангажирал отговорността на лицето. Съдът е изложил мотиви, че това нарушение е извършено при пряк умисъл, тъй като действията на дееца категорично сочат на това, защото той е осъзнавал, че е причинил ПТП и е напуснал единствено по своя воля, без да е налице уважителна причина за това, като дори не е уведомил службата за контрол. Приел е наложеното наказание за законосъобразно, като размерът на глобата правилно е определен над минимума, отчитайки отегчаващо отговорността обстоятелство, тъй като лицето не само не е спряло веднага след инцидента, но демонстративно е напуснал мястото на инцидента втори път, с нелепото оправдание, че се цели да бъде изнудван.

Районният съд е коментирал и неприложимостта на чл.28 от ЗАНН, предвид нарочната законова промяна, а именно, въведената норма на чл. 189з от ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г., сочеща, че за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от ЗАНН. Доколкото нормата е била в сила преди извършването на нарушението, то тя пряко обвързва съда, тъй като е била действащо материално право към момента на осъществяването на нарушението.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Неоснователно е твърдението на касатора за съществено нарушение на процесуалните правила, които са довели до неправилно установяване на фактите. Решаващият съд е събрал всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност, в нарушение на задълженията си по чл.13 и чл.107 ал.2 и ал.3 НПК вр.чл.84 от ЗАНН. Съдът е обсъдил поотделно и в съвкупност показанията на свидетелите Д., актосъставител, К. и С. - служители в СДВР ОПП, както и свидетелят очевидец П. и е аргументирано е посочил, че ги приема за достоверни, кредитирайки ги като последователни и непротиворечиви, така и с останалия доказателствен материал, както е и изложил мотиви кои свидетелски показания намира за противоречиви и не ги е кредитирал.

С оглед на изложеното, касационната инстанция не установи наличието на допуснати

от СРС съществени процесуални нарушения в процеса на попълване на необходимите за изясняване на обективната истина доказателства и оценката на тяхната доказателствена стойност и сила, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното с НП лице. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдебен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

Същевременно, доколкото производството е по реда на глава дванадесета от Административно процесуалния кодекс, то приложение следва да намери и чл. 220 от тази глава, предвиждащ забрана за нови фактически установявания – съдът следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение съответства и на материалния закон. Правилни са изводите на СРС, направени въз основа на очертаната фактическа обстановка, че жалбоподателят не е спазил нормата на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, доколкото не е контролирал ППС, което е управлявал и по този начин се е стигнало до ПТП, при което са причинени установените вреди. Ето защо решението на СРС следва да бъде оставено в сила в тази му част.

На следващо място, съдът намира, че правилно е прието, че от касатора е нарушена и нормата на чл. 123, ал. 1 т. 3, б. в“ ЗДвП. СРС е установил, че К. е реализирал ПТП с автомобила си „Нисан К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , напуснал е местопроизшествието, след което се е върнал на мястото, огледал е автомобила на П. и своеволно, при явно разногласие за това има ли изобщо ПТП и щети по него, както и кой е виновен, е решил да напусне мястото на произшествието, като е решил, че е обект на изнудване, за което няма индиции и доказателства по делото. По този начин е изпълнен фактическият състав на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в“ ЗДвП и правилно е приложена санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП.

Предвид гореизложеното, настоящият състав на съда намира, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.02.2023г., постановено по НАХД № 14337/2022г. по описа на Софийски районен съд , Наказателно отделение, 112 състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.